

MANDEN MED MANGE EGENSKABER

Af Benny Lihme

En historie om hvordan en psykologs "fagbog" fra en københavnsk institution for kriminelle unge gjorde ham til den højrenationale elites kæledægge og international kendt anti-muslim.

Nicolai Sennels er en mand med mange egenskaber: psykolog, buddhist, hjemmevernsmand, læserbrevs skribent og folketingskandidat for Dansk Folkeparti.

Når der nu er noget, der hedder den globale landsby, må der vel også være globale landsbytosser. Fremskridtpartiets Kristen Poulsgaard (MF i perioden 1973-1990) blev kendt som en af de fremmeste blandt landsbytosser, da han ville have den kongelige ballet nedlagt med det argument, at Danmark var for lille et sprogområde til at have en sådan ballet. Fodermester Poulsgaard var en til tider snu landsbytosse, som før det sidste valg udtalte, at han nu som 75-årig ville stemme på Helle....

Fænomenet landsbytosser fulgte med fra Fremskridtpartiet og over i Dansk Folkeparti, da det så dagens lys i 1995. Det er almindeligt anerkendt, at det topstyrede parti fik rensset ud blandt landsbytosserne. Berlingskes chefredaktør, Lisbeth Knudsen, har rost Pia Kjærsgaard for dygtigt at have fået styr på sit parti og slået ned på problemet med "landsbytosserne". Og Weekendavisens Arne Hardis (19.8. 2011) skriver, at DF har bidraget til den politiske kultur i Danmark, "konstruktiv og gennemdemokratisk", ved bl.a. at "udrense kvart- og helnazister, tosser og medlemmer med hang til det totalitære." Hvis vi ser bort fra "landsbypræsterne", er

dette ikke helt rigtigt. Ved folketingsvalget 2011 var psykologen og anti-muslimen Nicolai Sennels således folketingskandidat for DF i Århus (med nationalt sindet bolle-å). Han blev ikke valgt, men er en oplagt kandidat til titlen global landsbytosse, omend han også er meget mere end det, som det følgende vil vise.

I modsætning til Poulsgaard er Sennels universitetsuddannet. Han er psykolog og til med Danmarks globalt set mest citerede af slagsen. En Google søgning viser dette, men også at hans navn næsten udelukkende optræder i anti-muslimske sammenhænge. Sennels' rette element er muslim fjendske blogs, som skal levere ideologisk skyts til mainstream medier og "stuerene" politikere.

Det med landsbytosseriet? For at tage et eksempel, så har Sennels for nylig rettet en voldsom kritik mod burgerkæden McDonald's, fordi de i forbindelse med Ramadanens afslutning annoncerede med et særligt Ramadan-meal. Ved burgerkæden måske ikke, at alle muslimers profet, Muhammed, egenhændigt dræbte omkring 10 gange så mange mennesker som Anders Brevik? (Læserbrev i Nordjyske d. 24.8. 2011).

NICOLAI SENNELS

*« L'intégration des
Musulmans dans nos
sociétés occidentales
est impossible. »*

"Muslimernes integration i vores vestlige samfund er umulig"

Angrebet på McDonald's skal ses i sammenhæng med en tidligere udmelding fra Sennels, hvor han foreslår et totalt forbud mod halal kød med den begrundelse, at hvor der ingen halal kød findes, kan islamisterne ikke få mad. Et forbud er den sikreste måde at sørge for, at muslimer ikke har lyst til at være i Danmark.

Muslimerne ud af Danmark/Europa er omdrejningspunktet for psykologens politiske karriere i Dansk Folkeparti fra en kort tid i det københavnske Østerbro Lokalråd til opstillingen i Århus som folketingskandidat. Denne, trods alt, ikke helt stuerene dagsorden har Sennels hvidvasket hen ad vejen i form af harmløse læserbreve i ikke mindst *Information*. Landsbytosseriet har været forbeholdt den lokale jyske dagspresse, mens læserbrevene i de københavnerbaserede "kulturmarxistiske" dagblade som *Information* og *Politiken* har tjent som afledningsmanøvrer i stil med kriminelle bander, som hvidvasker deres kriminelle penge i lovlige virksomheder.

Sennels kan ikke lide islam, og som norske Brevik kan han heller ikke lide de, som mener, at islam bør have en plads i "vores" verden. Ikke overraskende var den ene af de to etablerede DF politikere, som på Sennels' hjemmeside anbefalede at stemme på det

unge håb, da også Mogens Camre (den anden var Morten Messerschmidt). Som læremesteren så eleven: "Muslimer skal bo i Muslimland – og det er ikke her."

Efter præsident Obama's store – og over for muslimer imødekommende – tale i Cairo juni 2009 blev også han i øvrigt anbefalet af Sennels at rejse hjem, hvor han kommer fra. Hvem sagde global landsbyidioti?

Da Sennels blev opstillet for DF i Århus, var der lokale parti lovord til den unge og højtuddannede flittige psykolog. Hvor meget de lokale, muligvis ikke engelsk kyndige partifæller, har kendt til den tilflyttede københavner-internet-globale psykolog er uvist. Har man f.ex. forud for opstillingen taget en grundig diskussion af folketingskandidatens syn på visse ifølge ham typisk muslimske seksuelle praktikker som samleje med geder og downloading af gedeporno? Og hvad siger man i DF's top til den på nettet udbredte "videnskabelige dokumentation" for, at muslimers dårlige selvtillid skyldes, at de meget mere end danskere lider af gelotofobi (angst for at blive grinet af).

Det er mærkeligt, at Sennels i forbindelse med valgkampen "nøjedes" med at mobbe McDonald's for at tilbyde Ramadan meal til Muhammeds efterkommere. Mærkeligt, for-

di han på nettet har publiceret langt større ting, som f.ex. at 1400 års muslimsk indavl har gjort hver anden muslim til et produkt af indavl og bærer af en stærkt degenereret arvemasse, som har gjort endog muslimske nobelpris modtagere dumme. Det må formodes, at dette har været for hård kost for hans eget parti i en valgkamp, hvorfor det er forblevet i den engelsk sprogede atmosfære (indavl = inbreeding: besøg *europenews.dk* hvor en vis Dr. Nicolai Sennels er en agtet gæst og læs f.eks. hans ”Muslim Inbreeding: Impacts on Intelligence, Sanity, Health and Society”).

Et særkende ved Nicolai Sennels er hans manipulerende evne til at fremstille hadet til muslimer i en videnskabeligt præget statistisk indpakning (den eneste journalist som har ulejliget sig med at pille hans brug af tal og statistik fra hinanden, er Rune Engelbrecht Larsen i Politiken og på *humanisme.dk*).

Der er videnskabs etik i denne sag, selv om det ikke er en Penkowa-sag. Det er en meget åben og kildetung sag om politisk misbrug af en videnskabelig funderet stilling som autoriseret cand. psych. – langt lettere at gå til end f.eks. sagen mod en skabs anti-muslim som forskeren Helmuth Nyborg, når denne er uredelig med videnskabelige data (jvfr. artikelserie i *Information* sept. 2011).

Sennels foregiver at fremstille rent psykolog faglige forhold. Han vil gerne som autoriseret psykolog fremstå så videnskabs nær som muligt, men fremstiller dog ikke, på trods af doktor titlen i forbindelse med netpubliceringer, artiklerne som værende egentlig videnskab. En ud fra et etisk standpunkt ret så arbitrær skelnen, i øvrigt, når der skelnes mellem videnskabelig uredelighed, svindel med og fordrejninger af data, og så en fagperson som, med baggrund i sit arbejde, bevidst fordrejer virkeligheden ud fra en skjult dagsorden.

En ting er de mudrede grænser mellem videnskab og faglighed baseret på videnskab, en anden at Sennels har fortiet og løjet om faktuelle forhold i forbindelse med hans arbejde som psykolog. Det gælder ikke mindst hans virke ”blandt kriminelle muslimer” på Københavns Kommunes sikrede institution for unge, Sønderbro, som er baggrund og legitimitet for den politiske lynkarriere.

Derfor nu til den historie!

ROLLEN SOM OFFER

September 2005 får den sikrede sociale institution Sønderbro på Amager sin første fast ansatte psykolog. Han er ung og hedder Nicolai Sennels og giver ikke udtryk for at være islamofob. Efter nogen tid begynder han dog at irritere Sønderbros ledelse, når han konsekvent omtaler sig selv, som én der arbejder i et ungdomsfængsel (ungdomsfængsel i Danmark blev nedlagt i 1973). På trods af en påtale fra hans chef, forstander Jens Asger Hansen, fortsatte Sennels med at omtale Sønderbro som et ungdomsfængsel, bl.a. i forbindelse med en artikel i fagbladet *Dansk Psykolog Nyt*.

Hvad denne fordrejning skal gøre godt for er uklart. Men i stedet for at nærme sig sandheden, bevægede Sennels sig yderligere væk fra den. I DF Århus valgpræsentationen af sig selv, skrev han således, at han tidligere har arbejdet som militærpsykolog og fængselspsykolog.

Mens en psykolog af dette navn ikke synes at have været ansat i Kriminalforsorgen (bortset fra Herstedvester er der ikke ansat psykologer i fængslerne), er det rigtigt, at Nicolai Sennels i en meget kort periode var ansat som barselsvikar ved Institut for Militærpsykologi på Forsvarsakademiet (en så kort ansættelse at det næppe rækker til at betegne sig som militærpsykolog). Ansættelsesforholdet kom i offentlighedens lys, da DR1/Weekendavisens Klaus Rothstein havde fattet sympati for ”mobningsofferet” fra Københavns Kommune. I det meget venlige interview Rothstein lavede med Sennels, sagde denne, at han ikke måtte oplyse, hvor han nu var ansat, fordi hans arbejdsplads var bange for stedets renommé, hvis det kom frem.

Det viste sig at være usandt. Sagen endte i Folketingets Forsvarsudvalg, hvor forsvarsminister Søren Gade gjorde rent bord og stemplede Sennels som løgner. Ingen havde forbudt ham at sige, hvor han arbejdede.

Rollen som ”mobningsoffer” med forbud om at ytre sig stammer fra en intern integrationskonference i Københavns Kommune sommeren 2008, hvor Sennels for første gang luftede sine kritiske betragtninger om ”unge kriminelle muslimer”. Det, som både den faglige og politiske ledelse opfattede som islamofobiske

holdninger i strid med kommunens værdigrundlag, blev i en stor artikel i Weekendavisen (d. 4.7. 2008) betragtet som en knægtelse af ytringsfriheden for denne psykolog "i et københavnsk ungdomsfængsel". Hvad artiklen ikke forsøgte at gennemskue, kunne de i Københavns Kommune. Det kan måske lyde harmløst, men er det ikke, når en medarbejder på en institution med mange etniske minoritetsunge gør sig til talsmand for en forståelse af disse "radikaliserede/ekstremistiske" unge, som udelukkende bygger på en forståelse af deres (forældres) religion og kultur.

Sennels blev ikke fyret. Med fagforeningen bag sig, blev det til en hurtig afsked med fire måneders løn og en periode, hvor den forurettede psykolog kunne sole sig i rollen som offer for det "kulturmarxistiske" Danmark, som havde anfægtet hans ytringsfrihed.

"BLANDT KRIMINELLE MUSLIMER"

Gennembruddet til offentligheden kom med udgivelsen af bogen "Blandt kriminelle muslimer. En psykologs erfaringer fra Københavns Kommune" i 2009. Da jeg stod med bogen i hånden hos Arnold Busck i Købmagergade, overvejede jeg at lægge den tilbage. En psykolog faglig bog om unge muslimer udgivet af Trykkefrihedsselskabet ("islam er en mere kriminel og voldelig religion end andre religioner"), her var der ugler i mosen. Jeg vendte og drejede bogen et par gange, og så pludselig, at de to l'er i kriminelle på bogens forside grafisk var udformet som World Trade Centers tvillingetårne. Hvor gement, det var jo en stempling, allerede på bogens omslag, af forvirrede københavnske skoletaber unge forurenede bevidstheds-mæssigt af amerikansk gangster rap og voldelige computerspil, der her anklagedes for at være fremtidens islamistiske terrorister!

Bogen kom imidlertid med hjem, og hen ad vejen måtte jeg opgive min arrogance. Hvorfor? Fordi bogen fik indflydelse, det var tilsyneladende en bog til tiden, som den islam fjendske højrefløj havde ventet på. Her var en fagmand, som havde været tæt på de muslimske kriminelle unge, som de højre intellektuelle aldrig havde haft face-to-face kontakt til.

Sennels blev et praksis alibi for anti-muslimske skrivebords generaler udenfor fysisk rækkevidde af de unge (og vel muslimer i det hele taget), og skam(!)rosende anmeldelser haglede ned over bogen: Mikael Jalving ("Respekt. Godt gået."), Ralf Pittelkow ("har ud fra sine professionelle erfaringer leveret fremragende beskrivelser"), Henrik Gade Jensen ("Bogen er et originalt pionerarbejde"), Helle Merete Brix ("en god bog....et stykke pionerarbejde ... velskrevet og let at læse."), Naser Khader ("Læs bogen, integrationsminister... Sennels' faglige kompetencer kan man efter endt læsning af hans bog ikke tage fra ham"),

Blandt kriminelle muslimer

En psykologs erfaringer fra Københavns Kommune

Nicolai Sennels

TRYKKEFRIHEDSSELSKABETS
BIBLIOTEK

Et ondt bogomslag: Uden belæg i virkeligheden stemples københavnske unge fra muslimske familier, via World Trade Center l'erne, som potentielle terrorister. I Danmark er ytringsfriheden vidtgående...

Søren "ligger-ikke-på-maven-for-eksperter" Pind ("Han har som en del af sit arbejde rent faktisk undersøgt det han udtaler sig om. Er det racistisk at udtale sig om en generel observation man har gjort sig.") osv.

Begejstringen gjaldt bogens enkle konklusion, at de muslimske unge er kriminelle, fordi de er muslimer: de kommer fra en anden kultur, hvor de er vant til at blive reguleret udefra (så godt som alle havde gået i danske daginstitutioner og skoler!, bl), hvorfor de har brug for en mere konsekvent ydrestyret og straffende hjælp end dansk pædagogik og samtale.

Den akademiske anti-muslim elite var i den grad parat til at tage Sennels' konklusion til sig: "min professionelle vurdering er, at opvækst i den muslimske kultur kan være direkte usund."

Sennels angiver, at han nåede at

“møde” knap 200 unge muslimer på Sønderbro, og at han har haft mange indvandrere på sin psykologsofa og hundredvis af dybe terapeutiske samtaler i terapilokalet med mennesker, som lever efter den muslimske kulturs principper: “de unge kunne mærke min nysgerrighed, og de fortalte og fortalte.”

Man kan på den baggrund undre sig over, at de unge ikke er citeret i bogen, som er helt uden metode med hensyn til indsamling af data. I realiteten er det den muslimske opdragelse i hjemmene, som står for skud som årsags forklaring på de unges kriminalitet, men Sennels har ikke haft samtale med eller interviewet de unges forældre.

På et tidspunkt, da Sennels for alvor blev ført frem i medierne, må han have gjort sig nogle forestillinger om hans sikkerhed. Selv om de unge generelt ikke var politisk bevidste, var der muslimske socialpædagoger, som harmedes over psykologens politiske misbrug af sin stilling og de unge. Opfattelsen blandt muslimske socialpædagoger var, at “Sennels slap billigt”. Kun i et enkelt tilfælde har jeg set en ung protestere over hans psykologs bedrageri og den “uden informeret samtykke” venlige måde Sennels fik ham til “at tale og tale” til brug for en anti-muslimsk bog.

Denne unge rammer i et statement på internettet kernen i det, som andre unge også må have følt, når de er blevet gjort bekendt med “deres” psykologs politiske fremturen i medier og i politik:

Nicolai din lille svans

Inde på Sønderbro spiller du rigtig de unges ven, men når du ikke er på arbejde er du en forpulet racist din lille luder unge....

mvh Ung fyr der har siddet i Sønderbro Sikre

TERAPI?

Som psykologisk fagperson er Nicolai Sennels noget af en fumler-tumler. I bogen skriver han, at næsten alle de unge valgte at gå i frivillig behandling hos ham, individuelt og i grupper. Han har udviklet nogle “særlige terapeutiske metoder”, som praktiseres på hans “psykologsofa” i “selve terapilokalet”. Nogle behandlings metoder som skal have været med til at gi’ Sønderbro et omdømme, som landets bedste sted for afsoning af straf.

Der er en del uklarhed her. Hvorfor er der overhovedet terapi i et fængsel, hvis det da er et fængsel? Hvad det så heller ikke er, det er ikke engang et ungdomsfængsel, men en social institution. Som meget fornuftigt bruges som et alternativ til varetægts fængsling i Vestre Fængsel og Blegdamsvejens Fængsel af unge under 18 år. Sønderbro er først og fremmest et sted, hvor børn/unge kommer i et varetægts surrogat, dvs de er blevet anholdt men ikke dømt for noget. Deres ophold, som principielt uskyldige, består i at vente på, at deres sag kommer for retten. 80% af de unge er hverken idømt en straf eller anbragt med henblik på terapi. Alligevel skriver en psykolog en bog om hans dybtgående terapi med et par hundrede af sådanne unge.

Som så viser sig ikke at have fundet sted! Forstanderen på Sønderbro, Jens Asger Hansen, chef for Sennels i de lidt mere end 2½ år han arbejdede i det gamle Sundholms bygninger, skriver i en e-mail til mig, at psykologen hverken havde en briks eller unge i individuel terapi: “Alt foregik i grupper, og der var altid to voksne til stede... Han (Sennels, bl) har ikke gennemført én terapeutisk samtale i sin tid på Sønderbro. Og de unge måtte ikke komme på hans kontor (de var jo låst inde på afdelingerne).... Den terapeutiske praksis, som Nicolai Sennels i bogen “Blandt kriminelle muslimer” hævder at have gennemført på Sønderbro er et gennemført falsum.”

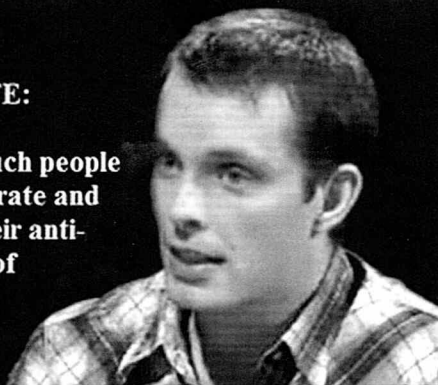
Hvad det psykologfaglige angår, er der et andet stort mysterium at opklare. Mens forskellige undersøgelser har påvist, at mange af de unge på de sikrede institutioner har forskellige psykiske lidelser, fandt Sennels intet andet end en muslimsk kulturlidelse som forklaring på de unges aggressioner og kriminalitet (andetsteds kunne man læse om Sennels’ grundopfattelse, at muslimer ikke kan integreres i vores/den europæiske kultur). Det må betragtes som decideret tjeneste forsømmelse og kvaksalveri, at Sennels med baggrund i et kulturelt og ideologisk tunnelsyn ignorerede, at nogle af de unge eksempelvis havde lidelsen ADHD.

Psykologen Leif Grieffelde har i næsten 10 år udført psykologiske undersøgelser og samtaleforløb på de sikrede institutioner (herunder Sønderbro). Han afkræfter på det kraftigste, at disse unge har et “muslimsk” udgangs-

NICOLAI SENNELS

MUSILMS WHO REFUSE TO INTERGRATE:

"We have to find places on our planet where such people can live without the pressure of having to integrate and where their surroundings do not suffer from their anti-social behaviour, religious fanaticism and lack of contribution to our economy."

"Muslimer, der afstår fra at blive integreret: Vi bliver nødt til at finde steder på planeten, hvor den slags mennesker kan leve uden integrationspresset, og hvor deres omgivelser ikke lider under deres antisociale opførsel, religiøse fanatisme og mangel på bidrag til vores økonomi."

punkt for deres kriminalitet: "Derimod er det tydeligt, helt på linie med unge danskeres familier, at årsagen skal findes i det sociale miljø, herunder opdragelse. En kriminel udvikling er afhængig af de klassiske socio-økonomiske-emotionelle faktorer, når bortses fra fx ADHD og autisme, som er arvelighedsmæssigt betinget."

At opnå autorisation som psykolog er at få fagfællers og ens faglige organisations blå stempel. En autoriseret psykolog forventes at leve op til professionens særlige kodeks om at udvise respekt for klienternes rettigheder, værdighed og personlige integritet. Psykologens faglige viden må ikke anvendes på en måde, som krænker, udnytter og undertrykker de unge i en samfundsmæssig sammenhæng.

Nicolai Sennels dumper med et brag på alle etiske kriterier! Han har end ikke levet op til selv et minimalt informeret samtykke i forholdet til de unge, idet ingen af dem er blevet orienteret om, at samtalerne med dem skulle bruges i en politisk kamp vendt mod muslimer som gruppe. De unges psykolog arbejdede under dække med henblik på at kunne bevise, at muslimske unge, som dem, ikke passer til dansk pædagogik. Og at de på grund af deres muslimske ophav i det hele taget er u-integrerbare i Danmark.

Da ingen psykologer offentligt ville forsvare deres fags ære overfor dette politiske misbrug af psykologien, rettede jeg en henvendelse til *Dansk Psykolog Forening* for at få dem til at henlægge sagen Nicolai Sennels til behandling i foreningens etiknævn. En henvendelse som blev afvist. Tilmed blev Sennels' bog ro-

sende anmeldt i fagforeningens blad af en anmelder, som så ud til at dele forfatterens Eubria-ideologi, og fagforeningens senior sektion inviterede Sennels ind som foredragsholder.

Min egen tillid til den autoriserede psykologs kvalifikationer var blevet svækket allerede i juli måned 2008, hvor jeg modtog en e-mail fra Sennels (som jeg aldrig har mødt). Han mente, at jeg var "en kommunist i modstand mod min far". Og ønskede for mig, at jeg måtte finde kræfter til at stå alene en gang "som jeg gør". Et pænt ønske, efter som jeg angiveligt fornægtede mit ansvar for et frit Danmark! (For god ordens skyld, jeg har aldrig været medlem af et politisk parti, og da slet ikke det kommunistiske.)

VÅBENTRÆNING

På *altinget.dk* var der i forbindelse med valget en rubrik med overskriften "Kend din kandidat". Sennels anførte under "Fritidsinteresser", at han er i Hjemmeværnet, "hvor vi har nogle sjove oplevelser sammen og nyder at være i naturen."

At psykologen foråret 2007 havde meldt sig ind i hjemmeværnet, vakte moro blandt kollegaerne på Sønderbro. Først senere stivnede grinene, da det viste sig, at Nicolai var buddhist på 13. år og tilhænger af den radikale Diamantvejsbuddhisme, som holder til i Buddhistisk Center på Svanemøllevej i København, hvor Sennels boede kollektivt sammen med andre, som alle praktiserede Diamantvejsbuddhisme under lama Ole Nydahls åndelige ledelse.

Formodentlig til interviewerens Lars Hede-
gaards tilfredshed ("Buddha møder Holger
Danske", SAPPHO d. 6.4. 2007) siger den
interviewede Ole Nydahl, at næsten al den
skade, som buddhismen historisk har lidt,
skyldes islam. Lamaen finder det pinligt, at
buddhisterne ikke har sat sig til modværge
som de "flotte vikingelignende krigere kam-
paerne havde gjort det overfor kineserne.

"Vi kunne godt bruge noget af deres kamp-
kraft i dagens Danmark.", siger Lars Hede-
gaard spørgende. "Vi har den også", beroliger
Nydahl: "Flere af mine elever har meldt sig
til Hjemmeværnet. Det er et godt sted for
unge mennesker at gå hen, hvis de mener, at
landet er i fare."

Og Nicolai Sennels mener, at Danmark og
Europa er i fare. Han er ikke i hjemmeværnet
pga kammeratskab og naturoplevelser. Han
er der, fordi han forbereder sig på væbnet
kamp.

På ryggen af en ussel bogs succes, er Sen-
nels i lynfart blevet et hotshot i det interna-
tionale islamofobiske univers. Nationalt blev
Sennels i 2009 tilbudt en plads i Jyllands-
Postens blog-univers, hvor hans dommedags
forestilling om en forestående befrielseskrig
mod muslimerne kunne læses: "Inden fem år
vil vi have reel guerilla-krig i vores storbyer
med skudvekslinger mellem muslimske grup-
per og vestlige autoriteter... vi vil få vores
egne Gaza-striber hvor stadigt mere perma-
nente undtagelsestilstande er en realitet."

Bloggen i Jyllands-Posten blev "et populært
forum for krigsopfordrende, islamhadende,
nedværdigende og injurierende ytringer",
hvor nogle indlæg var af den opfattelse, at
Danmark var ved at blive "koloniseret af
muslimske strubesnittere" (Sennels stoppede
med sin blog 1. dec. 2009, jvfr. Jesper Vind
Jensen, Weekendavisen d. 27. nov. 2009).

Den bipolare Sennels var i nogle sammen-
hænge den altid beredte spejderdreng (kam-
meratskab og natur i Hjemmeværnet), mens
han i andre var den politisk bevidste muslim
hader, som forberedte sig til væbnet kamp i
gaderne mod de "muslimske strubesnittere"
(våbentræning i Hjemmeværnet).

OMAR KHADR SAGEN – SENNELS I USA

Januar 2011 gled en stille e-mail ind hos mig
fra en person, som jeg ikke kendte. Ann-

Sophie Hemmingsen fra DIIS (Dansk Institut
for Internationale Studier) havde påtaget sig
at fungere som et praktisk led mellem en
amerikansk retssal og min kritik af Nicolai
Sennels' bog.

Hvordan nu det?

Dr. Marc Sageman arbejdede pro bono
(gratis/til det offentliges bedste) for et hold af
forsvarsadvokater for Omar Khadr i en stor
"plea of clemency" retssag (benådning). Khadr
havde været fængslet i Guantanamo siden
2002, efter han som 15 årig "børnesoldat" var
blevet anholdt i Afghanistan, anklaget for at
have dræbt en amerikansk soldat i en ild-
kamp, hvor alle de voksne omkring ham blev
dræbt, mens Omar overlevede sine skudsår.¹⁾

Spørgsmålet var nu, om Omar Khadr kun-
ne regnes for at være egnet til et af-radikalis-
eringsprogram, eller om han skulle rubriceres
som en fortsat "risk to society/radical jihadist"
og afsone en dom på 40 års indespærring.
Anklagemyndighedens ekspertvidne, Dr. Wel-
ner, tegnede et skræmmebillede af den nu 24
årige canadiske statsborger Omar Khadr: han
var en ikke-angrende vred, farlig, fundamen-
talistisk person, som aldrig ville lade sig inte-
grere i samfundet ("not westernized"). I sin
bevisførelse støttede Welner sig især til en
dansk "correctional psychologist" ved navn
Nicolai Sennels. Denne havde "studied and
treated large-scale groups of young Muslim
and non-Muslim inmates."

Der var jo det problem, at Sennels' bog ikke
var oversat til engelsk (den er angiveligt ved
at blive oversat), hvorfor Dr. Welner måtte
referere til den lange personlige samtale, han
havde haft med sin adjutant om dennes
"research on Muslim youth whom he treated
as a prison psychologist". Umiddelbart kunne
Sennels levere varen: unge som Omar Khadr
kan ikke resocialiseres og integreres i det
vestlige samfund.

I amerikanske retssale lægges der stor
vægt på ekspertvidners udsagn, hvorfor det
var forsvarrets ekspertvidnes opgave at så
tvivl om holdbarheden i danskerens ekspert
status. Til støtte for dette arbejde blev bl.a.
en kritisk artikel, som jeg havde skrevet om
Sennels' bog oversat til engelsk, så Marc
Sageman kunne referere til den danske kritik
("Under dække" i Social Kritik, 121/2010 –
engelsk oversættelse "Masquerading!").

Jeg nåede imidlertid ikke at få mit navn

Nicolai Sennels

**« L'unique chose
que les émigrés
musulmans
craignent est
le renvoi
au pays »**

"Det eneste muslimerne frygter er at skulle vende tilbage til deres lande."

slået fast i de amerikanske retssale! For i mellemtiden havde Omar Khadr's forsvarshold taget for sig af retterne på internettet i form af sennel'ske engelsk sprogede uhyrligheder ("inflammatory views on Islam"). Hvad kunne min beskedne kritik stille op sammenlignet med udsagn som at "Koranen er en kriminel bog, som tvinger folk til at gøre kriminelle ting", at "massiv indavl indenfor den muslimske kultur har skadet den muslimske genmasse katastrofalt" osv. Anklagemyndighedens Dr. Welner kendte ikke til og kunne ikke tiltræde de citater, som han blev præsenteret for under forsvarrets krydsforhør af ham. Men kun fastholde og gentage, at hans mand, Nicolai Sennels, dog var "lauded by the Danish Psychological Association" (lovprist/autoriseret af Dansk Psykolog Forening).

I modsætning til i Danmark betragtes udsagn som dem Nicolai Sennels er kommet med i USA som i bedste fald usaglige, i værste fald som racistisk ideologi. Det er paradoksalt, at man skal over Atlanten for at høre tingene kaldt ved deres rette navn. Ungdomspsykiater og tidligere brigadegeneral Stephen N. Xenakis, som har fulgt Omar Khadr sagen tæt, satte tingene ind i deres rette sammenhæng i *The Washington Post* ("Radical jihadism is not a mental disorder", d. 5.12. 2010), da han sammenlignede anklagerens ekspertvidne med den måde det gamle sovjet-regime brugte psykiatrien på: en praksis som den Nicolai Sennels udøver, er politisk psykologi. På *altinget.dk* var der op til det sidste folketingsvalg en "Kend din kandidat"-serie. Sennels beskrev sig selv som offentlig ansat: "Jeg

arbejder som skolepsykolog, og mit job er at rådgive børn, forældre og lærere/pædagoger. Det er et dejligt job, hvor jeg har mulighed for at være sammen med en masse forskellige mennesker. Det bedste er, når man kan se, at børnene vokser med opgaven og har nytte af støtten."

I USA er det utænkeligt, at en psykolog som Sennels ville blive ansat som skolepsykolog ved en skole, som også betjener muslimske familier og deres børn.

Hvad det politiske liv angår, kunne Sennels i en amerikansk sammenhæng tænkes at løbe rundt i yderkanten af tea party bevægelsen. Her hjemme kan Dansk Folkeparti ikke kun rumme, men ønsker også Sennels som medlem af deres folketingsgruppe. Tja, hvorfor er det lige, at dette kan lade sig gøre i Danmark?

I diskussionen om et evt. medansvar for Breivik terroren i Norge, har bl.a. Arne Hardis påpeget fælles tankegods hos Sennels og Breivik. Som partitoppen i Dansk Folkeparti er han afvisende overfor en forbindelse mellem ham og Breivik, når han kort og godt udtaler, at den norske terrorist udelukkende var inspireret af al Qaeda. Det var dér og ikke her han hentede sin "true inspiration" (som en anden statsmand sendte Sennels sin korte udtalelse ud på engelsk...).

*) Om den i USA og Canada store Omar Khadr sag kan interesserede benytte sig af internettet, eller se den usædvanlige dokumentarfilm "You don't like the truth", som indeholder optagelser fra den canadiske efterretningstjenestes syv timer lange forhør af en nedbrudt "farlig" Omar Khadr.